

Bilag til beretning vedr. vandmiljøplanen

- A. I Skagerrak, østlige Østersø og Øresund er der sket meget store stigninger i fangsterne.
- B. I Nordsøen, den vestlige Østersø og i Ringkøbing Fjord har fangsterne stort set været konstante, dog specielt i Nordsøen og Ringkøbing Fjord med meget store svingninger, som gør udviklingstendenserne (jf. regressionslinien) ikke-signifikante.
- C. I Kattegat og specielt i Bælthavet og i Limfjorden er der registreret et markant fald i konsumfangsterne. I Bælthavet og i Limfjorden er der desuden registreret et markant fald i totalfangsterne (konsum + industri).

Fangststatistikken understøtter således i en vis grad den teori, at den dårligste udvikling i fiskeriet må kunne forventes i de farvandsområder, som normalt opfattes som de mest forurenede (Bælthavet), den sydlige del af Kattegat og fjordene).

At sammenhængen er mere kompliceret end som så, understreges af den forskellige fangstudvikling i henholdsvis Limfjorden og Ringkøbing Fjord. Som nævnt er der ikke imod forventning registreret nogen nedgang i de samlede konsumfangster i Ringkøbing Fjord på trods af denne fjords ry som et af de mest forurenede vandområder i Danmark.

Hvis udviklingen i fangsterne af de enkelte konsumarter medtages i vurderingen, kan det konstateres, at udviklingen i fangsten af den økonomisk set mest værdifulde art i fjordene, nemlig ålen, har været væsentligt dårligere i Ringkøbing Fjord end i Limfjorden, hvori mod det omvendte gør sig gældende for en anden vigtig fiskeart: skrubbene.

Muligvis skyldes denne udvikling i Ringkøbing Fjord, at makrovegetationen over store områder er forsvundet som følge af bortskygning, hvorved ålens levesteder er blevet reduceret, mens skrubbens er forøget. Det må desuden antages, at reguleringen af

Skjern Å, dræninger med efterfølgende okkerforurening til følge og etablering af opstemninger har reduceret ålens opvækstmuligheder meget betydeligt i oplandet til Ringkøbing Fjord.

Den registrerede nedgang i konsumfiskeriet i Bælthavet og Kattegat må til dels tilskrives den nedgang i rødspættebestandene i disse farvande, som skete sidst i 1970'erne (fig 5). Ikke optrykt).

Selv om der for nogle af de nævnte farvandsområder kan registreres en væsentlig stigning i konsumfangsterne, betyder det ikke, at der ikke i lokalområder kan registreres en nedgang i fiskeriet. Som eksempel herpå kan nævnes bundgarnsfiskeriet ved Stevns (fig 6). Fangsten af blankål er i nærområdet omkring udledningen fra Stevns Kridtbrud i løbet af 10 år gået tilbage med 75 pct. mod »kun« 50 pct. uden for dette område. I det hele taget må bundgarnsfiskeriet på grund af de næsten overalt stærkt faldende fangster af den vigtigste fiskeart for dette fiskeri, nemlig ålen (fig 7) betegnes som en uddøende fiskemetode. Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser har dog igangsat forsøg med opdræt og udsætning af ål blandt andet med henblik på at redde dette erhverv. (Fig 6 og 7 er ikke optrykt).

Som det er fremgået af det foregående, kan der spores en klar nedadgående tendens i fiskeriudbyttet i de mest forurenede områder. At skaffe et endegyldigt bevis for, at denne udvikling skyldes forureningen, er en meget vanskelig eller måske umulig opgave, men som det gerne skulle være fremgået af det tidligere fremførte, må en forureningseffekt betragtes som sandsynlig.

Det må frygtes, at fiskeriudbyttet i de følgende år også vil udvikle sig i negativ retning i andre belastede farvandsområder, specielt i den nordlige del af Kattegat, vestlige Østersø og den sydlige del af Nordsøen.